

SLOVENSKI NAROD.

Shaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

Egiptska konvencija.

Da ima Anglija velike interese v Egiptu, najbolje dokazuje to, da je poslala takoj tja svoje vojske, ko so se v tej deželi stvari začele zanjo neugodno razvijati. Angleška vojna sila ostala je v Egiptu, da varuje angleške koristi. Angleški oblastniki so poslednja leta prav za prav vladali ob Nilu, egiptski podkralj in njegova vlada nestala imela nobene prave moči več. Tak položaj vsekako ni bil baš neugoden za Angleže in bil bi še dalje trajal, da ni Francija vedno silila na to, da angleške vojske ostavijo Egipt. Francija pa ni samo v Londonu, ampak tudi v Carigradu delovala, da se angleške čete pokličejo iz Egipta.

Za Anglijo imajo v Nilskej deželi največ interesov Francozi. Mnogo francoskega kapitala je

naloženega v Egiptu in Sueški prekop je pred vsem francoska naprava. Ni čuda tedaj, da se vsaka francoska vlada, bodi že zmerno republikanska ali radikalna, tako močno poganja za svoj upliv v Egiptu. Ker so angleške vojske v deželi, se Egiptčani tudi v prvej vrsti ozirajo na Anglijo. Oborožena sila povsod bolj imponuje, nego samo pisane note, zlasti pa to velja za orient, kjer se navadno za pisane dokumente in proteste dosti ne menijo, ako se ni bati sile orožja.

Franciji tedaj ni družega kazalo, kakor si prizadevati, da prisili diplomatičnim potom Anglijo, da ostavi Egipt, kajti dokler so angleški vojaki ob Nilu, tako dolgo bode angleški upliv spodbijal francoskega. Angleži se neso upali nikdar upreti popolnem francoskim zahtevam, katere se tičejo izpraznenja te dežele. Dobro vedo, ko bi določno izrekli, da ostanejo v Egiptu, da bi prišli z Evropo navskriž, in bi Francija utegnla začeti vojno. Francoskega orožja se pa v Londonu močno boje, odkar so se preverili, da ima francoska mornarica boljše vojne ladije nego Anglija. Ker bi na francoski strani bila pravica, podpirale bi Francoze diplomatično vlasti, in ni dvojbe, da bi nazadnje Angleži morali ostaviti Egipt. To bi bil smrtni udarec za angleški upliv ob Nilu, kajti Egiptčani bi se preverili, da angleška sila se tudi upogne.

Angleška vlada je tedaj na druge načine poskušala pridobiti kako pravico, da bi ostale njene vojske v Nilskej deželi. Pred vsem je skušala zato pridobiti Turčijo in Egiptčane same. Poslala je v Carigrad in v Egipt izrednega poslanika Drummonda Wolffa, kateri ni štedil novcev, da bi dosegel svoj namen. Plod njegovega dolgega prizadevanja bila je znana egiptska konvencija.

Po tej konvenciji bi sicer Anglija morala v treh letih izprazniti Egipt, toda preskrbela si je pa hkratu tudi zato, da bode ostala, če se jej bode zdelo potrebno, ali da bode lahko pozneje zasela deželo, če jej bode ugajalo. Izgovorila si je, da sme pustiti vojsko v Egiptu še nadalje, ako bi se pokazalo, da domača vojska ne more vzdržavati reda, in

da sme takoj v Egipt poslati vojsko, če bi jo že odpoklicala, ko bi navstali kaki neredi. Na videz ti pogoji ne obsegajo nič posebnega, a drugače je, če pomislimo, da se v Egiptu ali v Sudanu vedno lahko dobi ljudij, ki bi napravili ustajo, seveda za angleške novce, kadar bi v Londonu to želeli. Angleži bi tedaj vsak čas lahko odposlali čete v Egipt, dočim bi druge vlasti tega ne smele.

Vidna je torej korist za Anglijo, hkratu pa tudi škoda družih vlastij, ki bi bile tako rekoč izključene iz Egipta.

Turčija bi bila s tako pogodbo zadovoljna, ker so itak njene pravice v Egiptu le bolj na papirji, poleg tega bi jej pa Angleži bili radi preskrbeli kako posojilo, ko bi se udala njih željam. Drugače je pa s Francijo. Šlo je za njene trgovske in finančne koristi. Zategadelj so njeni diplomati napeli vse sile, da preprečijo ratifikacijo pogodbe. Ta stvar pa ni bila tako lahka, ker so Nemčija, Avstrija in Italija iz družih političnih ozirov sultanu priporočale, da naj ratifikuje pogodbo. Nemčija nema v Egiptu direktnih koristij, torej se je ravnala po družih okoliščinah. (Konec prih.)

Družbe sv. Cirila in Metoda

II. velika skupščina v Trstu
dné 19. julija 1887. leta.

(Konec.)

IV. Kot zadnja točka dnevnega reda bila je Obisk zabavišča pri sv. Jakobu. In že ke-daj, sme se tu reči: Finis coronat opus. Krog petih pohodilo je mnogo gospode z vodstvenimi udi in načelníštvi Tržaških podružnic ta družbin zavod. Na jako zračnem kraji v lepem poslopji je ta mala šola, kakor naznanja zunaj napis: „Otroško zabavišče družbe sv. Cirila in Metoda.“ — Po kamnitih stopnicah, ki so se morale malo pred otvoritvijo napraviti, prišli smo v dve lični sobi, odmenjeni „zabavi in pouku.“ V šolski sobi je na jedni strani lična podoba družbinih zavetnikov sv. Cirila in Metoda, katero je zabavišču daroval mnsgr. Debeljak, poseben prijatelj šolske mladine; na drugi pa lepi

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Nadejaje se, da Vaš sotrudnik ni še vzel patenta za „Nedeljska pisma“, kakor „Länderbank“ za srbski tabak in za druga jednaka Garašaninova podjetja, primem danes pero v svojo desno roko ter Vam napišem par vrstic, katere naj Vas in vsacega, kdor bi je utegnil čitati, dobité pri najboljšem zdravlju. V „pasjih dnevih“ smo sedaj, vročina je neznana. Reaumurjev toplomer v senci trdovratno kaže po 26°, Koslerjevo marcno pivo in Bolafijev „dalmatince“, pomešan s sodo-vodo se zaman trudita, da nam pogasita žejo in nadomestita preobilni pot. Milujem Vas, da morate vršéč svoje vsakdanje dolžnosti, tičati v razbeljenem mestnem ozidji in prenašati dnevno vročino v jedno mer, namesto da bi posejali na krasni verandi pri „Petraru“ ter onda gledali, kako slastno posezajo ribice po drobtinah, ki jim jih naklanjajo nežne roke.

Sicer je tudi na našem, v narodnem oziru nikakor ne rajskem Bledu jutraj in zvečer hladno, da si gostje in domačini malce oddahnajo, in tak počitek je kaj vreden.

Čudno, a vendar istina je, da zdravíščina (Kurtaxe) upliva na naš osobni promet. Res, da

znaša samo tri goldinarje in da ima za to odkupnino vsakdo pravico poslušati ščinkovce, senice, strnade, črne kose in druge baš prisotne ptice, kako „vsaka svojo žvrgoli“, a vender je ljudij tako tesnosrčnih, da se jim listnica krči, kadar bi bilo treba rumeno pobotnico zamenjati za tri forinte avstrijske veljave. „Kleine Ursachen, grosse Wirkungen.“

Naj se o tem sodi, kakor komu drago, a istina je, da so se baš letos napolnile L-sce in Gorje z gosti, ki nam po dnevu družbo delajo, zvečer pa „v grad gredo“ v varne kraje, kamor ne sega moč srenjskega sluge, ki s svojo čapko z blestečim zlatim napisom „Gemeindediener“ „urbi et orbi“ očitvestno dokazuje, da smo tukaj na germanskih tleh in da se je pri zadnji volitvi zopet zabil poglavitni pilot za nemški most do Adrije.

Z zdravíščino posestniki malih stanovanj neso nič kaj zadovoljni. Jako rado se pripeti, da jim gosti točno v šesti dan ubežé, kaj bi ne, saj si prihranijo nekoliko grošev in ni jim treba poslušati kopolíške godbe, katere doslej — še nemamo.

Kakor se čuje, nabirajo se že podpisi, da bi se zopet odpravila zdravíščina, ki je ljudem srednjega stanu, posebno pa onim z družinami, jako nadležna. Vsaka novost ima svoje nasprotnike in ker naš Bled še nema zabavišča, niti bralne sobe, niti kaj družega, vsacemu pristopnega, ker mu ne dostaje še mnogo bistvenih pogojev za zdravíšče, zato hudo-

mušni ljudje pravijo, da je zdravíščina plačilo za „Blažev žegen.“ Jaz za svojo osobo se zdravíščini prav nič ne upiram, pojutrnjem pojdem v srenjsko pisarno in plačal hodem tiste novce zato, ker so mi Blejci zelo po godu in bi se še rad udeležil veselice, ki jo prihodnjo nedeljo priredi tukajšnja prostovoljna požarna bramba. Poizvedel bodem takrat vsaj, kje je „veseliščini prostor.“ Dozdaj sem marsikoga vprašal, a vsak je še z glavo majal ali pa z ramo migal, kar sem vsekakor moral zmatrati za zanikanje. No v dan veselice pa gotovo pridem na sled, gledal bom, kam bodo vreli ljudje in tako našel „veseliščini prostor“, ter veselo zakričal „heureka!“

Najbolj sem pa radoveden, kako bode pri obedu in pozneje z napitnicami. Pri nas je namreč udomačena železna navada, da imajo tisti, ki bi imeli ob takej priliki prvo besedo, polna usta vode, kakor tista žena, katerej je gospod župnik svetoval, da naj tako stori, kadar dojde njen mož pijan domov, češ, potem jej ne bode drv naložil na hrbet.

V ostalem se pa nam, kar nas je poštenih Rikljanov, prav dobro godi. Zdi se mi, da predstavljam pravo mejnarodno državo. Nemci, Italijani, Rusi, Poljaki, Francozi, Slovenci, vsi živimo skupaj v najlepšem miru in slogi. Utrjenje telesnega zdravja je vsem jedini smoter in zračne in svetlobne kopalji najboljši pripomoček. Včasih ga pa vender ne-

sliki Njih veličastev cesarja Frana Josipa in cesarice Elizabete; po stenah pa še nekaj drugih šolskih vzorcev. Ko so bili gosti zbrani, prične se kratka skušnja. Vrtarica Justina Michelli pozove otročiče, naj ustanejo ter molijo. Po ljubki molitvi in Očenašu, ter Česeno Mariji, učiteljica deloma izprašuje otroke, deloma jim razkazuje predmete; vežba jih v kretanju in hoji. Zdaj odgovarjajo skupno zdaj zopet posamno. In ko jih pozove, naj zapoje, kako se jim razvedre nežna ličica! — A razvedrila so se tudi obličja navzočnim gostom, ko zaslišijo iz čistih otroških grl s tako zavestjo znano pesmico:

„Kdor ima srcé,
Zna za dom solzé,
Za slovenske domovine raj.
Zanjo rad živi,
Zanjo hrepení,
Njo, le njo bi ljubil vekomaj.

Čvrst Slovencev rod
Čist prebiva tod;
Oj prijaznost čista tū cvetó.“

Ni ga bilo več tu hladnega srca. Nek gost mi je djal: V takem duhu je treba odgajati našo mladino. O kako daleč so še zabavišča po naših mestih, kjer se takorekoč še dojenček vzgaja „zweisprachig“, da potem nobenega jezika ne zna!

Želel bi bil v tistem trenutku v tej šolski sobi zbrane imeti vse one „dvojezičnike“ za ljudsko šolo, vse mlačneže in nasprotnike slovenske šole moral bi bil tudi pri njih zmagati zdravi razum. — Kako so ti ljubki otroci čvrsto odgovarjali, naštevati Vam dneve in mesece, imenovali razne živali, opisavali razne dele drevesa, nazivali cvetlice, s kockami igraje preštevali, pripovedovali o ljubem Bogu, stvarniku vsega tega itd. ... da je bilo veselje; vsaj so razumeli, kar se jim je pripovedovalo in kazalo. Občudovali smo razne izdelke s črtanjem, z iglami, z raznobarvanimi papirčki itd., vsak gost si je lahko kaj vzel v spomin. In na zadnje so še čvrsto zapeli cesarsko pesen, in jako umestno zahvaljeno ter sklenili z molitvijo.

Prvomestnik se obrne proti vrtarici, ter jej očitno čestita na tako lepem uspehu v tako kratkem času (od januarja 1887. sem); slavnima načelnistvoma priporoča še na dalje ustrajati.

Deci pa pravi, naj radi molijo za ljube starše in dobrotnike, naj bodo ubogljivi, ter posebno pazni v šoli, da bodo razveselili gospico učiteljico in vse dobrotnike. — In za sklep jim veli razdeliti še nekaj sladčic in jestvin.

In tako nedolžne angeljčke naj bi prepustili v daljno izobraževanje svojim nasprotnikom; ali jih bodo mari oni odgojevali v slovenskem duhu? O delajmo sami za svojo mladino!

Opazujočemu vse to prišlo so mi na misel besede prorokove (Iz. 21. 11.): „Čuvaj, kako je z nočjo? Čuvaj, kako je z nočjo?“ O da bi čuvaj s sv. pis-mom odgovoril: „Pride jutro!“ Godilo se mi je tako, kakor morda velikemu Preradoviću tedaj, ko je vakliknil — za Jugoslovane toliko pomembni rek:

„Zora puca, bit će dana.“

koliko goljufamo gospoda doktorja, ko jo namesto na Stražo krenemo na Mlino in namesto sladkega ali kislega mleka z jagodami srkamo peneči se Gamb-rinov sok. No pa to sivolasemu g. doktorju na dela preglavice, prva je tudi njemu tisto stvar, katero najpristneje označuješ, kadar drgneš palec ob ka-zalec in o kateri je že star rimski senator dejal „Non olet!“

Zlata veljava dnevnega borznega poročila ima čarobno moč. Gospod doktor narave ima sicer na svojem kopališču z velikimi črkami zapisano, da je voda dobra, zrak višji, najvišji pa luč, a to stop-njevanje zdi se mi pomankljivo, trebalo bi je do-polniti še z besedami „Nad vsem pa visoko kra-ljuje zlato!“

Spodobilo bi se, da Vam pišem, kaj smo že kaj priredili za vsprejem bratov Čehov. Žal, da sem v tej zadevi tujec v Jeruzalemu. Hotel se je pri nas, kakor drugod, sestaviti odbor „ad hoc“, a naš gospod župan je baje vse to na svoje rame vzel, on ima v tej zadevi za Bled ulogo „previdnosti božje.“

Sedaj pa sklenem svoje slabo pisanje in Vam, pristržno pozdravljam Vas, podajem roko čez hribe in doline, čez vode in gore in čez to ravno polje ter kličem: Na svidenje! če ne na „ljudski veselici“ pa vsaj tedaj, ko dojdejo naši severni bratje!

S.²

Ogledavši si še prostorni zavodov vrt za hišo, razšli so se gostje. Nekaj vodstvenih udov, ter načelnštvo Tržaško šlo se je poklonit nedaleč od za voda proč blizu cerkve sv. Jakoba stanujočemu vis. č. g. župniku Dragotinu Fabrisu, ter mu kot ško-fijskemu nadzorniku priporočiti zabavišče, kar ga je vidno ganilo in na kar je prečastni tudi obljubil po svojih močeh delovati v prosep mladega zavoda.

Tako se je II. velika skupščina v kljub plašilu o preveliki vročini, nasprotnikih itd. izvršila srečno in brez najmanjšega nereda. Posebno hvalo zasluži Tržaško načelnštvo, ki je poleg drugih mnogih poslov še za to zborovanje vse potrebno oskrbelo. — S prijetnimi spomini so se zopet razšli zastop-niki, vsak na svoj kraj; upati se sme, da se je sle herti prepričal, da se z združenimi močmi in kjer so dotični rodoljubi zavzeti, ter ne drže križem rok, da vender mnogo doseči; in ravno ta družba ima vse pogoje, da objame v svojem krilu vse sinove in hčere slovenske. Sladka nada nas naudaja, da je zborovalcem padlo dobro zrnice v srce, ki bo vsklilo ter rodilo svoj sad. Da bi jih prešinil pesnikov duh:

„Slovenskim sinovom naj v srce doni,
Da višje dolžnosti in slavnije ni.
Ko za domovja čast,
Blagor in srečno rast
Delati, dokler naš Triglav stoji.“

Kot zvezdo-vodnico pa si vzemite seboj gaslo, ki se je tedaj soglasno poudarjalo, in ga je že davno pesnik izrazil z besedami:

„Zato mi, Slovenije sini,
Zvesti svoji domovini,
Jedno srce bodimo!
Če nam je ljubezen mati
Ino sloga nas pobrati,
Večna bo Slovencev čast!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. julija.

Dvorni svetnik **Jurij Lienbacher** je za-tegadel prošil, da ga denejo v pokoj, da se bode ložje bavil s politiko. Sedaj bode še odločneje delal, da bi nemški konservativci osnovali si posebno stranko, podobno centru v nemškem državnem zboru. Posebnega uspeha ne bode dosegel, kajti že nemški konservativni listi grajaajo njegovo postopanje in njegovi najboljši pristaši ga zapuščajo. V 24. dan t. m. je v Piesendorfu državni poslanec Neu-mayer pri zboru katoliškega društva hudo grajal Lienbacherjevo bahanje, da se imajo konservativci za vse uspehe le njemu zahvaliti. Neumayer je bil še nedavno veren pristaš Lienbacherjev. Drugi govornik, Piesendorfski župnik, je pa grajal Lienbacherja, ker se je ločil od drugih konservativcev. Zbor je končno izrekel, da obsojuje Lienbacherjevo postopanje.

Povedali smo že, da se je z zvonika protestantske cerkve na Hlubokem na **Ogerskem** moral na povelje oblasti takoj sneti cesarski orel. Danes imamo pristaviti, da je cerkev na Hlubokem sezidana 1787. leta in so tedaj cerkveni stolp iz hvaležnosti do cesarja Josipa II., ki je dal versko svobodo, olepšali s cesarskim orlom. Lani, ko so začeli cerkev popravljati, so ga vzeli s stolpa in

letos, ko je bila popravljena in zvonik povišan, ga zopet deli na vrh zvonika. Oblastvo je pa takoj ukazalo cesarskega orla odstraniti, kar se je tudi zgodilo. Predstojništvo župnije se je zaradi tega pritožilo pri ministerstvu in brzojavilo Njega vele-častvu, pa dosedaj še ni dobilo nikacega odgovora. Omeniti je še, da je na mnogih drugih protestant-skih cerkvah na Ogerskem cesarski orel, pa se nikdo ne spodtika na tem, samo Slovakom se to prepoveduje.

Vnanje države.

Bolgarska vlada se nadeja, da pride princ Koburški v avgustu v Bolgarijo, kar pa ni prav verjetno. Minister vnanjih zadev ali pa minister-ski predsednik pojde na Dunaj, da bode skušal pregovoriti Koburžana, da hitro pride v Bolgarsko. Regentstvo in vlada bi radi, da bi knez hitro prišel v Bolgarijo, ker vlada mej narodom zlasti v Vzhodni Rumeliji velika nevolja, ter je pričakovati kak prevrat.

Kakor se kaže, bodo zastoj vsa prizadevanja diplomatov, bi da pregovorili **Rusijo**, da bi priznala Koburžana **bolgarskim** knezom. Nikakor ne odstopi od svoje zahteve, da se mora odstraniti najprej sedanje nezakonito regentstvo, še le potem se bode razgovarjalo o rešitvi bolgarskega vpraša-nja. Turške vladi je naznanila, da želi, da po od-stopu sedanjega regentstva generalni pobočnik knez Imeretinski prevzame generalno guvernerstvo v Bol-gariji ter razpiše nove volitve za sebranje. Knez Imeretinski pa sedanji bolgarski vladni stranki ni po volji, ker je Rus. Naloga kneza Imeretinskega bila bi jednaka, kakor je bila kneza Dondukov-Kor-zakova pred izvolitvijo kneza Aleksandra. Knez Ime-retinski se je udeležil poslednje rusko turške vojne in je premagal Turke pri Lovči, ter je zategadelj pri bolgarskem narodu še v dobrem spominu.

Turčija bi bila jako rada videla, da bi vlasti priznale Koburžana **bolgarskim** knezom. Ker je pa slutila, da ga vse velevalisti ne bodo priznale, ga ni hotela kar potrditi, temveč je vlasti poprašala za njih mnenje. Večina velevalstij je jako nedoločno odgovorila, Rusija se je izjavila, da bi volitve nikakor ne mogla priznati, ker sebranja ne priznava, Francija je pa izjavila svoje pomisleki proti temu, da so se tudi vzhodnorumeljski poslanci udeležili volitve. Ko je videla turška vlada, da vlasti neso jedine, naročila je svojim zastopnikom na Du-naji v Berlinu, Londonu in Rimu, da naj se z dotičnimi vladami dogovarjajo o rešenju bolgarskega vprašanja, ter je nagovarjajo, da bodo vzajemno skušale pregovoriti Rusijo in Francijo, da potrdita Koburžana. Hkratu se je pa obrnila do svojega ve-leposlanika v Peterburgu, da naj nagovarja Rusijo, da stavi predloge o rešenju bolgarskega vprašanja. Turška vlada se dosti ne nadeja, da bi diplomatska pogajanja imela kak uspeh. Če bodo ostali njeni koraki brez uspeha, bode pa vso stvar zopet pu-stila v nemar ter mirno čakala, kako se stvari rešijo.

Angleški konservativni list „Daily Tele-graph“ začelja jako prijazno pisati za **Rusijo**. Ker ima omenjeni list zveze z vlado, se sklepa, da bi angleška vlada se rada sprijaznila z Rusijo. „Daily Telegraph“ piše, da Angležev nič ne briga, kdo ima vrhovno gospodstvo na Balkanu, Rusi ali Turki. Bolgarom, Srbom in Rumunom želi angleški narod svobode, da smejo po svoji volji izbirati si vladarje. Za njih pravice se pa Angleži ne bodo bo-jevali, to je njih stvar. Celó diplomatskim potom ne bode Anglija delala Rusiji velikih ovir, če hoče v Sofiji in Plovdivu zopet pridobiti upliv. Rusija

Dalje v prilogi.

Mabel Vaughan.

Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins
postlovenil J. P. — ski.)

Drugi del.

Deveto poglavje.

Delo je dobro možu, ker krepi njega
sile za zmago,
In brez tega življenja je dolgočasno,
mož se sam sebi zdi nekoristen.

(Dalje.)

Kratki dnevi mrzle zime so se polagoma umi-kali blagemu uplivu spomladi, akopram se je po golih rujavih poljanah, po golem drevju in po mrzli sapi kazalo le silovito gospodstvo brezsrčne zime. Solnce se je vender vsenjalo više in više na nebu ter je tudi dalje nad obzorjem ostajalo; tudi tenki sneg, ki je sedaj pa sedaj po noči padel, se ni mogel dolgo ubranjevati moči, katero so solčni žarki opoldne zadobivali. V tej dobi porabljajo dobre gos-podinje dolge dneve, da svoja spomladanska dela, kot pravijo, opravljajo. Tudi Mabel se je ves čas, ki jej je poleg navadnih del svojega poklica še ostajal, pečala s šivanko, z neko obrtjo, katero so velike potrebe vse rodovine zapovedljivo zahtevale.

Prvo polovico meseca aprila je pozno popoldne Mabel sedela pri oknu ter pridno šivala, Henrik pa je na nasprotnem konci sobe čital neko knjigo.

Očeta ni bilo doma, kajti šel je bil po svoji stari navadi lego zemljišča ogledovat. Dečka v prostornih toplih suknjah sta bila šla z najemnikom Jakobom ter sta občudovala njegovo spretnost, s katero je okoli dirjajoče krave sklicaval in zbiral. Hiša je bila popolnem mirna. Časi je Henrik odložil knjigo ter je zazeval; potem je ustal ter pogledal sedaj skozi jedno okno sedaj skozi drugo; sledkar se je znova usedel ter se s komolcem oprl na napol zaprto knjigo in zamišljeno je opazoval Mabel, kako je neprestano šivala obleko, katero bi bila rada ta večer dodelala. Molčala sta že več nego pol ure, kar je Henrik sestro nenadoma prestrašil z bese-dami: „Mabel, sit sem tega življenja; poprijeti se čem dela.“

Ozrla se je z resnimi rujavimi očmi ter ga je trenotek nekaj neverjetno, nekaj pa radovedno po-gledavala v obraz, potem pa je je zopet pobesila ter dalje šivala.

„Glasi se res lepo,“ nadaljeval je, „ko našo kmetsko hišo imenujem prenočišče pod milim nebom, ali tabor ali lovsko kočjo. Podoba je, da to osrčuje, da kot šala kratkočasi. — A to življenje v zahodu, h kateremu smo usojeni, ni šala, ampak je gola trezna istina.“

Mabel ni odgovorila, le močneje je upirala oči v delo. Trenotek je natanko opazoval nje obraz, a ker se prav nič ni premenil, razumeti ni mogel

ima veliko in naravno pravico do hvaležnosti bolgarskega naroda. Brez ruskega denarja in ruske krvi bi Bolgarije ne bilo. Angleži, ki za nezavisnost Bolgarov niso prsta ganili, nemajo pravice carja ovirati, če njegove zahteve po hvaležnosti presegajo tudi meje dobrega okusa — podobno onemu možu, ki je v popularni drami rešil življenje mladi dami, ter je potem zahteval njeno roko. Anglija nema pri tej stvari pravice drugače postopati kakor Nemčija. Vsako sporazumljenje, ki se bode doseglo mej Avstrijo in Rusijo, bode Anglija podpisala, ker je vse orijentsko vprašanje nič ne briga. Egipt je dežela zase in ondu ima Anglija pravice v prvi vrsti. Na Balkanu, da celo v Carigradu je Avstrija, še celo Nemčija bolj interesovana nego Anglija. Angleži nemajo ondu nobenega neposrednega interesa, kakor tudi Italijani in Francozi ne.

Francoski ministerski predsednik Rouvier, bode pri banketu, kateri bodo njemu na čast priredili v Parizu, imel važen govor, v katerem bode razkladal politiko sedanje vlade. Njegov govor bode nekako popolnil odgovore na razne interpelacije v zbornici.

Dopisi.

Dunaja 28. julija. (Prof. dr. Maassen in židovski dijaki.) Znano Vam je, da je sklenil akademski senat pokarati one nemške dijake, ki so bili podpisali neko demonstrativno izjavo proti državnemu poslancu renegatu Tomaszcuku in zapoditi dijaka med. Ursina za vselej z Dunajskega vseučilišča. Proti tej razsodbi akad. senata v katerem sedita dva polnokrvna žida, kakor pravi Schönererjev organ, je ušlo več akademskih „bursenšaftij“ posebno spomenico. Oni trde, da ravno med. Ursin, ki ga toliko kaznuje akad. senat, se je najbolj potegoval za red, ko so se godile demonstracije proti prof. Tomaszcuku.

Dunajske požidjene novine so prinesle novice o imenovanju razsodbi oziroma kazni s strani akad. senata veliko dni poprej, nego se je razsodba izročila dotičnim dijakom. Po cele dni so plazili židovski poročevalci po vseučilišnih prostorih.

Schönererjev list se pritožuje, da so se nemško nacionalni dijaki kaznovali zaradi jednega pisma, odposlanega Tomaszcuku, „v tem, ko akademski senat ne kaznuje židovskih proizvajateljev (Anstifter) in postopačev, ki so se stekali in gnetli v četah v vseučiliščnem poslopju in pred stanovanjem dr. Maassena? Kak pojem ima akademska gosposka o vprašanji razžaljenja (förmliche Beleidigung) kakega profesorja? Ali veljajo kliči „pereat“, hrupi in dejstvena sila (Thätlichkeiten) manj, kot milši, dostojniši, kakor pa možko odkrita nemško pisana beseda.

Ali se ne zamori in moti s takim vedenjem pravni čut v mladini? Ali ne nastane mrznja, pikrost, namesto poboljšanje, katero pričakuje gosposka? Ali pa velja Maassen profesor Dunajskega vseučilišča in ud avstrijske gosposke zbornice, pregnan od lastnih kolegov, s svojim profesorskim dostojanstvom manj, nego Črnoviški kolega?

Ist der Judentäterich den akademischen Behörden schon so tief in die Glieder gefahren, dass sie von den Angeschuldigten nur die Deutschen,

nje misli. „Vse kar sedaj lahko storimo, je, da najboljšo storimo,“ rekel je ter znova ustal in po sobi gori in doli hodil. Potem je njej nasproti obstal ter jej s poudarjajočim, vender kaj občutnim glasom rekel: „Mabel, vse je zmišljenica — prava nebilica je oni velikanski načrt očetov. Ubogi stari gospod vara le sebe samega.“

Mabel je pobesila glavo. Debela solza padla jej je na delo ter se je kot rosa svetila; druga solza zatemnila jej je oči; vender je bila podoba, da se je še toli pridno kot poprej s svojem delom pečala.

„Zapravlja in ugonobuje svoje življenje, dočim senco lovi. Ali si to vedela?“ vprašal je Henrik s skrbnim glasom.

Mabel je le prikimala ter molčala. Vedela je to že davno. Tolikrat je to čitala na obliči starega moža, čutila je to v globočini svojega srca ter je tam kot nesrečno tajnost ohranila. Ko je sedaj slišala izgovoriti jo ter je morala resnici sama pritrditi, zdelo se jej je to skoro, kot bi bila jo oskrnila ali jej zvestobo prelomila.

„In ti si vedela, da je izgubil zadnje svoje premoženje, da je vse žrtvoval temu brezupnemu začetju, da je že davno bila na javni dražbi prodana hiša v Novem Jorku in s hišo vse, kar je v njej bilo, in da je to jedino naš domišče?“

(Dolje prih.)

die Christen herausgreifen, die schuldigen Juden aus Ungarn und Galizien aber laufen lassen?

Potem pravi ta list, da je židovska novinarska družba lagala in pačila stvari, tako se je še „Vaterland“ oglasil v zmislu Schönererjevem, če ravno hodita ta in pa Vaterland drugačne nasprotne poti.

Schönererjev list pravi dalje: V soboto dne 7. maja, je imel profesor Maassen v gosposki zbornici znan nemštvu sovražen (?) govor. Že v ponedeljek 9. maja ob 9. uri zjutraj (Prof. Maassen bere od 9—10 ure), so začele demonstracije, proizročene od židovskih dijakov, ki so porabili to priliko, ker se je bil nekaj profesor Maassen razodel kot klerikalen antisemit. S tem se dovolj razkriva hinavsko naudusenje teh židovskih akademikov za avstrijsko nemštvo. Demonstracije so se razširjale vedno bolj, dokler se niso konečno udeležile tudi landsmannschafti, katere kakor znano imajo mej udi veliko število moravskih, poljskih in ogerskih židov. 11. maja bila je mačja godba za Maassena. Potem je nastala nevarnost, in židovski dijaki so jo zasuknili in so je začeli po novinah opominjati.

Tako doslovno Schönererjev list. To objavite zato, da ne bodo dijaki škode trpeli, ker, kakor Schönerer pravi, začela je uplivati dvojna mera celo na prvi veliki šoli avstrijski.

Koroškega 28. julija. [Izv. dop.] Slovenskemu svetu je že znan najnovejši čin nemške kulture pijanih liberalcev koroških, namreč napad na stanovanje osivelega, našega g. Andreja Einspielerja, katerega ponosno imenujemo: očeta našega naroda v Koratani, napad na moža, ki je nemškim Celovčanom že dokaj dober skazal in ki pri vsakej priliki odpira blagodarni roki svoji, kedar velja pomagati ponosrečenemu bližnjemu svojemu, bodisi Slovenec ali Nemec. „Nehvaležnost je plača sveta“ ta vedno resnični pregovor uresničil se je zopet tu. Koliko ustanovil je naš Einspieler v Celovci prekoristnih naprav, katere so v prvi vrsti Nemcem v korist, imenujemo le: prekrasno hišo rokodelskih pomočnikov, „Studentenpatronat“ za uboge dijake, Vincencijevo družbo za podporo ubogih i. t. d. Koliko žrtev prinesel je čestiti starček in jih še prinaša za omenjene zavode. Koliko ubogih dijakov vé povedati o dobrotljivosti preblagega moža! Zato kličemo: Sramota, sramota, da osivelega velikega dobrotnika na tak surov način napadate. Kdo pa je prav za prav kriv, da se je kaj takega pripetilo? Odgovor je kratek: Naši nemški-liberalni časniki. Kdor je bral v časniku „Freie Stimmen“, ki je glasilo Celovškega poslanca pl Moro, članek: „Pater Einspieler, der Vater der Nation“ se ne mora čuditi, da se taki napadi pripetijo. To je naša „revolverpresse“! V omenjenem članku lahko mej vrticam bereš, kaj da hočejo „Fr. St.“, kaj da naj se zgodi pri svečanosti dne 21. avgusta. Ali zama bode vse hujskanje naših prusakov. Slovensko ljudstvo na Koroškem je pošteno in ne bode nobenemu gostu in rodnemu bratu kaj žalega storilo. Naše slovensko ljudstvo se bode veselilo s prišlimi svojimi brati iz drugih slovenskih pokrajin pošteno, ter pokazalo, da čisla svojega v poštenosti osivelega voditelja, da ljubi narodne brate svoje. Da, mnogo-brojno hočemo udeležiti se slavnosti in tako osramotiti Celovške napadnike, pokazati hočemo svetu, da je koroški Slovenec bolj omikan, kakor gospodje pri „Freie St.“, kateri sami so najbolj potrebni kulture, katero drugim ponujajo.

Koncem moramo odločno izjaviti, da je od naših liberalcev izumljena fraza, da Slovenci mir kalimo v deželi, nesramna laž. Slovenci nesimo in ne bodemo motili miru, zahtevati pa, da se nam postavno zajamčene pravice tudi pripoznajo, mislim, imamo venderle pravico, in od teh zahtev ne bomo odjenjali, dokler se nam ne spolnijo. Vsak pa, kdor nas še dalje zatirati hoče, vsak kateri naših pravic pripoznati neče, je naš sovražnik, on deluje na to, da se moti ne le mir, ampak krati tudi pravica. Naši Nemci vedno upijejo, kako da so zatirani. Kedar bomo koroški Slovenci tako zatirani, kakor so pod vladno Taaffejevo naši Nemci, kedar se nam bode tako godilo, kakor se godi sedaj njim, tedaj bomo radostno vskliknili: Hvala Bogu vremena so se nam zjznila, dobro se nam godi, vsaj smo dosegli vse, česar smo si želeli, kajti postavno zajamčene pravice se nam več ne krušijo. Pa dotlej bode še nekoliko Drave steklo v Dunav.

Pred celim svetom pa izjavljamo odločno: Na Koroškem ne bomo drugega kali miru, ka-

kor peščica privandranih Nemcev, ki hoče v deželi prvi glas imeti in pa od istih podpirana „revolverpresse“.

Domače stvari.

— (Einspielerjeva slavnost) v Svečah dne 21. avgusta, kolikor se more po dosedanjih pripravih, ki se vršijo v Celovci in v Svečah, soditi, bode sijajna. — Koroški Slovenci od blizu in daleč prihiteli bodo v ta dan v Sveče čestitati svojemu starosti. Prebivalci Rožne, Podjunske, Ziljske doline in Celovške okolice že komaj pričakujejo veselega dne, da se popeljejo v Sveče. — Slavnostna sv. maša brala se bode pri ugodnem vremenu pod milim nebom, in sicer v posebnem, za to priliko prirejenem šotoru, da bode ves zbrani narod deležen cerkvene slovesnosti. Pri neugodnem vremenu vrši se opravilo v cerkvi. — Slavnostni govor blagovolil jo prevzeti g. Julij pl. Kleinmayr, c. kr. profesor v Gorici. — Zaradi voz in banketa oglašati se je prej kot mogoče pod naslovom: Janez Wieser, župnik Elizabetinskega samostana v Celovci, da bode mogoče o pravem času za č. goste vse potrebno ukreniti in naročiti. — Udeleženci, ki pridejo s Kranjskega čez Kočno že dan pred slavnostjo v v Sveče in želijo ondi dobiti prenočišča, izvolijo naj se z oznanili pravočasno obrniti na predsednika lokalnega odbora pod naslovom: Janez Šuster, župnik v Svečah, pošta: Bistrica v Rožni dolini na Koroškem. Ker pa bode v Svečah težko dobiti dovolj stanovanj, priporočamo voziti se raje do Celovca.

— (Vabilo k Wolfovi slavnosti), katero priredi narodna čitalnica v Idriji, v nedeljo dne 14. avgusta 1887 povodom odkritja spominske plošče na cerkvi sv. Barbare, v kateri je bil ranjci knezoškof Anton Alojzij Wolf krščen. — Spored slavnosti: 1.) Dne 13. avgusta zvečer ob 7. uri vsprejem gostov po slavnostnem in mestnem odboru, ter narodnih gospeh in gospodičinah. 2.) Sprevod v mesto z rudarsko godbo. 3.) Razhod gostov po odkazanih stanovanjih. 4.) Ob 8. uri v rudniškem gledališču: „Čevljar baron,“ opereta v 3 dejanjih, katero predstavljajo Idrijske čitalnice diletantje. 5.) Dne 14. avgusta zjutraj ob 8. uri sv. maša v mestni farni cerkvi sv. Barbare. Pri maši poje čitalniški pevski zbor. 6.) Ob 1/2 9. uri se odkrije na cerkvi sv. Barbare spominska plošča, katero so slavljencevi sorjaki napravili z blagodušno podporo slavnega mestnega zastopa. Petje, slavnostni govor, venčanje in godba. 7.) Po odkritju se gostem razkazujejo rudniške znamenitosti in tovarne za živo srebro in cinobor. 8.) Ob 1. uri popoldne skupni obed v gostilnici gospoda Tuječa. 9.) Ob 4. uri skupni sprehod okoli „Divjega jezera.“ 10.) Ob 6. uri ljudska veselica s petjem, godbo itd. na gostilniškem vrtu gospoda Frana Didiča, prvega občinskega svetovca in posestnika. — P. n. gg. zunanji gostom se daje na znanje: 1.) Vožnja po železnici od Ljubljane do Logatca stane s poštnim vlakom s tour- in retourkarto za III. razred 1 gld. 60 kr. Poštni vlak odhaja iz Ljubljane ob 1/2 2. uri popoldne. 2.) Skupna vožnja iz Logatca do Idrije in nazaj je brezplačna. 3.) Ogledovanje rudnika in tovarne je po prijaznem dovoljenji preblagorodnega gospoda rudniškega nadsvetnika J. Novaka brezplačno. 4.) Godba je brezplačna. 5.) Prenočišča pri Idrijskih rodoljubih so brezplačna. 6.) Ustopnina h gledališčni predstavi: parter 20 kr., lože 30 kr. 7.) Skupni obed stoji 1 gld. za osebo in udeleženci se imajo izkazati z ustopnico k obedu, ki se dobi pri gospodu Cenetu Lapajnetu, trgovci v Idriji. 8.) Kdor izmed zunanjih gostov se hoče udeležiti skupnega obeda, naj blagovoli najkasneje na predvečer, dne 13. avgusta t. l. takoj po dohodu v Idrijo, oglašiti se zaradi ustopnice pri gospodu Cenetu Lapajnetu. Društva, ki se korporativno udeležijo slavnosti, naj se prijavijo vsaj nekoliko dni prej, ker slavnostni odbor želi, da bi bilo gostom vsestransko in dobro postreženo. 9.) Odborniki so zaznamovani s trobojnimi trakovi in črko W. — K tej slavnosti vabi vsa narodna društva, ter prijatelje petja in zabave najuljudneje slavnostni odbor.

— (Z Bleda) se nam piše, da je bila razsvetljava nadvojvodi Albrechtu na čast, jako sijajna in da je izredno veliko občinstva od blizu in daleč divilo se prelepemu nočnemu prizoru. Nadvojvoda vsprejel je deželnega predsednika barona Winklerja, deželnega glavarja grofa Thurnä, okrajnega glavarja Gozzanija, kneza Windischgrätza in več dru-

gih dostojanstvenikov. Danes odpeljal se je nadvojvoda čez Tržič v Celovec.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo 7. avgusta t. l. na vrtu Koslerjeve pivarne velik koncert z vojaško godbo, streljanjem, kegljanjem za dobitke. Ves čisti dohodek namenjen je po toči poškodovanim Dolenjcem. Slavno vodstvo vojaške godbe blagovolilo je v ta blagodejni namen prepustiti godbo za polovico navadne nagrade. Gotovo bode tudi občinstvo z ozirom na blagi namen mnogobrojno se udeležilo.

— (Narodna čitalnica na Ptui) priredi svojemu večletnemu tajniku, Tomažu Romihu, v sredo, dne 3. avgusta, ob priliki, ko se preseli na Krško, slavnosten banket. Začetek ob 7. uri zvečer. Vsi prijatelji so uljudno vabljeni, da se udeležijo tega banketa. Odbor.

— (Splašil) se je danes dopoldne mesarski konj, pridiral s Poljanske ceste v Vodnikovo ulico, ter ondi pred Jemčovo hišo zaletel se na trotoar, kjer je bilo na prodaj nastavljenih par stotin pisrov in skled. Podrl je tudi prodajalko, katera se je ob črepinjah obrezala, da je okrvavela. Tudi konj je bil na nogah ves obrezan, ko so ga po velikem trudu ustavili.

— (Praktičen pouk o šolskih vrtilih) imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe Gustav Pirc v torek 2. avgusta popoldne ob 5. uri na šolskem vrtu v Dolenjem Logatci. Gospod nadzornik Žumer prišel bode tja z gg. učitelji kaminškega okraja, sploh se pa vabi gg. učitelje k obilni udeležbi.

— (Slovensko učiteljsko društvo) ravno kar razpošilja svojim udom prvi zvezek „knjižice za mladino“. Oni čast. udje, kateri so svoj donesek vsaj za 1886. l. plačali, dobijo ta zvezek brezplačno po pošti na društvene stroške. Kdor letnine za 1886. l. še ni plačal, podviza naj se s svojim doneskom, in knjižica se mu takoj dopošlje. Sveta dolžnost bode vsakemu slovenskemu učitelju, da to podjetje „slov. učiteljskega društva“ po najboljši volji in moči podpira, ker le takrat, če nam vsi udje priskočijo na pomoč, pride še to leto drugi zvezek na svetlo.

Odbor „Slov. učiteljskega društva v Ljubljani.

— („Pedagogičsko društvo“) na Krškem bode zborovalo v 4. dan avgusta t. l. ob 10. uri dopoldne na Raki na Dolenjskem v odtotni šoli. Spored: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Prostovoljno predavanje. 3. Posvetovanje o spomenici na slavni deželni zbor gledé prenarredbe deželne šolske postave z dné 9. marca 1879. l. 4. Razgovor o petici na vis. c. kr. poučno ministerstvo v zadevi veličih šolskih počitnic. K obilni udeležbi vabi uljudno učitelje in šolske prijatelje odbor

„Pedagogičskega društva“ na Krškem.

— (Razpisana) je služba na novi jednorazrednici v Kolovratu pri Zagorju. Plača 450 gld., službena nagrada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. avgusta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 30. julija. Ministerski predsednik Depretis umrl. Ministerski svet se bode dopoldne posvetoval, ali naj kabinet odstopi.

London 30. julija. Cesarica avstrijska odpotovala zvečer iz Cromera v Cowes, bode obiskala angleško kraljico v Osborne, potem pa se povrnila na Dunaj. — V gorenji zbornici izjavil Salisbury, da je abisinjski kralj Angležem dober prijatelj. Angleški bilo bi jako neljubo, ko bi se začel boj mej Abisinijo in prijateljsko Italijo. Stori se bode vse, da se ohrani mir.

Pariz 29. julija. Priči, katera je poslal general Boulanger Ferry-ju, sta grof Dilton in general Faverot.

Cenjenemu dijaštvu slovenskemu.

Dijaki slovenski razstreseni smo po pre mnogih mestih in učiliščih. Navzlic temu čutimo venderle predobro, da smo jednega rodu sinovi; iste imamo želje, iste težnje: izobraževati se, da postanemo nekda učitelji narodu našemu. Ker nam ni dano, da bi se učili na skupnem zavodu, da bi se poznali, okleniti se moramo tem trdnjem jedine prilicnosti, ki nam je dana, da se snidemo; spoznamo in združimo in ta je — na dijaški veselici!

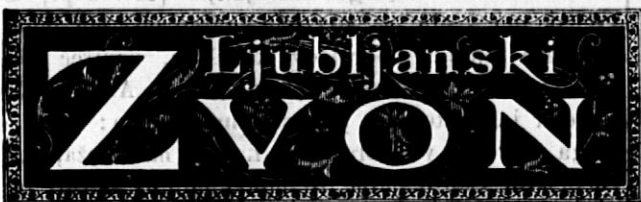
Zato podpisani odbor vabi uljudno vse cenjeno dijaštvo in drugo čestito občinstvo naše, da se udeleži mnogobrojno imenovane veselice, ki jo priredimo 15. avgusta v Novem Mestu. — V Novem Mestu? Da! Po Gorenjskem, Notranjskem in Štajerskem bile so že dijaške veselice; polno je drugih slavnosti. Le udovice Dolenjske se malokdo spominja Zakaj? ker ni železnice. — Toda, odločnega moža to ne sme strašiti. Ako železnica ne nosi kulture doli, kaj to nam, da je ne bi mogli nesti mi! Tem potrebnejše je. Če pa je pot nekoliko težavnejša, ima nasproti Novo Mesto skoro da najlepše in najprimernejše prostore na Slovenskem v svojem novem, z novim, lepim odrom preskrbljenem „Narodnem Domu“. Ne daj se torej nikdo plašiti od dolge poti! Potni les v roke! Komur pa je prikladnejša pot po železnici, le-ta se pelji do postaje „Videm-Krško“; zadnja dva dneva čakali bodo pri vsakem vlaku v ozovi, da odvedejo doše v Rudolfovo. Vsem udeležencem dijakom bodo preskrbljena stanovanja, kdor se oglasi pri odboru. One, ki želé sodelovati pri petji, prosimo, da pridejo jeden dan prej k skušnji, ker le popolnem izvežbani morejo na oder. Kdor želi kakega pojasnila, oglási se pri „Odboru, via g. Janez Krajec v Novem Mestu“.

Pridite, bratje dijaki! z vseh naših srednjih učilišč, v obilnem številu, da si podamo roke, odkrijemo svoja srca in ukrepimo prijateljske vezi v prospeh vzajemnega našega dela v bodočnosti! Da se torej vidimo 15. avgusta v Novem Mestu!

V Ljubljani 30. julija 1887.

Odbor.

Opomnja: Cenjene novine naše uljudno prosimo, blagovolite ponatisniti tele vrste, da pridejo mej dijake.

prinaša v VIII. zvezku naslednjo vsebino: 1. Fr. Gestrin: Domá. List iz dnevnika. — 2. S. Savec: Postillon d'amour. Povest. XIV. (Konec). — 3. Jos. Staré: Pisma iz Zagreba. XVII. — 4. M. Čilenšek: Kaj pripovedujejo ob Ložnici. IV. — 5. Fr. Gestrin: V drevorédu. Pesem. — 6. Jos. Kržišnik: Siromák. Pesem. — Andrej Fekonja: O stoletnici slovaške književnosti. — 8. F. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 36. Bratovska gomila. — 9. Fridolin Kavčič: Slavni vojaki slovenski. IV. — 10. Jano Kersnik: Testament. Povest. VI. (Konec). — 11. I. Šubic: Rastlinske bolezni. IV. — 12. A. Mejac: Škratov gozd. Gorenjska bajka. — 13. Književna poročila: IV. V. Oblak: Morphologie des Görzer Mittelkarstdialektes mit besonderer Berücksichtigung der Betonungsverhältnisse von Dr. Karl Strckelj. Wien, 1887, 8°, 122. — 14. F. Kržišnik: Nekaj o našem naglasi. — 15. F. Š.: Ivanjske pesmi iz Adlešič. — 16. Listek: Stritarjevi zbrani spisi. — Viktor Dolenc: f. — Matej Brence: f. — Dva nitrodna praznika. — Ledeni les. — Novoprovenčalska književnost. — Slovensčina v latinskem obredniku. — Nove knjige slovenske. — Književnost hrvaška. — Vabilo k Wolfovi slavnosti. — 17. F. Kalan: Šah. — „LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

29. julija.

Pri stonah: Bühler iz Virmberškega — Sruk, Farber z Dunaja. — Weiss iz Budimpešte. — Pfau iz Slezije. — Gessner iz Toplice. — Lapajud iz Idrice. — Klein iz Celja. — Sandriotti, Legat, Mankuš, Schiffmann, Keller iz Trsta. — Tremoli iz Zadra. — Pačec z Reke. — Paul iz Pulja.

Pri vrticah: Reiling iz Monakovega. — Biber z Dunaja. — Petkovšek z Vrhnike. — Dornik iz Kranja. — Blazevič iz Trsta. — Skrati iz Pulja.

Pri virantih: Azman iz Ribnice. — Pri avstrijskem cesarju: Brandl z Dunaja. — Šušnik iz Trga. — Selak iz Idrice. — Gut iz Pulja. — Samša iz Trnova.

Pri južnem kolodvoru: Ive iz Trsta. — Pernat iz Prečne.

Umrli so v Ljubljani:

29. julija: Marija Pessan, tesarjeva hči, 12 let, Kolodvorske ulice št. 5, za kroničnim katarom v črevesu. — Lenka Repič, sodarjeva hči, 3½ meseca, Kolezijska cesta št. 16, za božjastjo. — Ivana Hlebš, delavčeva hči, 1 mes., Streliške ulice št. 8, za jetiko.

V deželnej bolnici:

26. julija: Marijana Alič, dninarica, 41 let, za drisko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. julija.	7. jutraj	739.2 mm	22.2 C	sl. sev.	jas.	
	2. pop.	737.95 mm	29.4 C	z. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.00 mm	22.6 C	sl. svz.	jas.	
Srednja temperatura 24.7°, za 10 nad normalom.						

Dunajska borza

dne 30. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.45	gld. 81.50
Srebrna renta	82.85	82.80
Zlata renta	112.65	112.60
5% marčna renta	96.55	96.55
Akcije narodne banke	882	883
Kreditne akcije	282.30	282
London	125.50	125.25
Srebro	—	—
Napol.	9.95 1/2	9.94
C. kr. cekini	5.92	5.92
Nemške marke	61.50	61.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	162
Ogerska zlata renta 4%	101	10
Ogerska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. s. v.	227	25

Dr. Josip Kersnik naznanja tužnim srcem v svojem in v imenu svoje soproge, da jima je jedini sinček
PAVLEK
umrl danes zjutraj po dolgi, mučni bolezni, v 5. letu svoje starosti.
Pogreb bode v nedeljo 31. t. m. popoldne ob 6. uri.
Prosi se tihega sočutja!
Krško, 30. julija 1887. (39)

Poslano. (7—30)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujude pice,
I kao izkušán liek proti trajnom kašlju plućevino i želudca boolesti grkljana i proti méhurnim kataris,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Št. 287. M. š. s. (534)

Natečaj.

Na tukajšnji mestni nemški dekliski ljudski šoli je popolniti službo podučiteljice. Tej službi pripada letna plača 500 gld. in pravica do postavnih službenih doklad.

Prosilkam za to službo je prošnje z dokazili o učiteljski sposobnosti in dozdanjem službovanji, ako se nahajajo v dejanski učiteljski službi, potom predstoječega c. kr. okrajnega šolskega sveta vsaj do 25. avgusta 1887 uložiti pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svetu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani, v 27. dan julija 1887.

Nepremočljive
plahte za vozove
v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri
R. RANZINGER-JI,
Speditörji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401—12)

Trgovina
z mešanim blagom.
V nekem večjem okrajnem in industrijskem kraju na Kranjskem ob južni železnici se odda trgovina z mešanim blagom s precejšnjo dobro izbrano zalogo blaga. — Kaj več pove Frana Müllerja Annoncen-Bureau v Ljubljani. (531—1)

! Gostilničarjem na deželi !

prporočam razen eksportnega piva

dvojak

(Jako krepko pivo)
(Doppelbier)

iz pivovarne bratov Koslerjev v steklenicah po 1/10 litra. (462-17)
Zahtevajo naj se ceniki.

A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.

Malenčni sirup,

kateri se s parom zgošči in kuha, je popolnem čist ter se izdehuje iz najlepših duhte-
čih kranjskih gorskih málenc. Ta sok se ne pokvari veliko let in ohrani vedno svojo krepko vonjavo in naravno barvo, ako se ga hrani v steklenicah, ležečih na hladnem.

Prodaja se v steklenicah po 1 kilogr. 80 kr., 10 steklenic 7 gld. 50 kr. Manjša steklenica velja 40 kr.

Naročuje se 5-3)

v lekarni Piccoli-Jevi,
na Dunajske cesti v Ljubljani,
in se z obratno pošto proti povzetju ali predplačilu zneska točno in vestno razpošilja.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-
šinič. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203
strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J.
Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane
20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * *
Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po
pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Málórh. — Ml. 8°,
32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena
40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler.
— Ženstvo v slovenski národní pesni. Govoril drd.
Ivan Tavčar. — Jeanne d'Are, devica orleanska.
Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr.,
po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavne knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič.
— Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin
ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka,
novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič.
— Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z
grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava
bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-
coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik.
Velja . . . 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posa-
mezne zvezke pa 5 kr.

Vožni red Rudolfove železnice, veljaven od 1. junija 1887.

Terbiž-Ljubljana						Ljubljana-Terbiž					
Postaje			Osobni vlaki			Postaje			Osobni vlaki		
	1.	2. 3.		1. 2. 3.	1. 2. 3.		1.	2. 3.		1. 2. 3.	1. 2. 3.
	razred	razred		razred	razred		razred	razred		razred	razred
Terbiž	odh.	4.00	popoludne	zvečer		Ljubljana, juž. žel.	odh.	6.35	zjutraj	11.40	zvečer
Rateče-Bela Peč	"	4.16	1.30	6.36		Ljubljana, Rud. žel.	"	6.39	dopoludne	11.45	6.29
Kranjska Gora	"	4.30	1.46	6.49		Vižmarje	"	6.48	11.55	6.38	
Dovje	"	4.56	2.19	7.14		Medvode	"	6.59	12.07	6.49	
Jesenice	"	5.16	2.42	7.34		Loka	"	7.12	12.21	7.02	
Javornik	"	5.22	2.49	7.40		Kranj	"	7.26	12.37	7.16	
Lesce-Bled	"	5.44	3.16	8.07		Sv. Jošt (m. p.)	"	7.32	12.43	7.21	
Radovljica (m. p.)	"	5.50	3.23	8.14		Podnart-Kropa	"	7.45	12.56	7.33	
Podnart-Kropa	"	6.08	3.43	8.36		Radovljica (m. p.)	"	8.02	1.14	7.50	
Sv. Jošt (m. p.)	"	6.20	3.56	8.49		Lesce-Bled	"	8.11	1.24	7.58	
Kranj	"	6.27	4.03	8.56		Javornik	"	8.29	1.46	8.15	
Loka	"	6.44	4.20	9.13		Jesenice	"	8.39	1.57	8.23	
Medvode	"	7.00	4.34	9.28		Dovje	"	8.56	2.18	8.40	
Vižmarje	"	7.12	4.46	9.41		Kranjska Gora	"	9.21	2.48	9.04	
Ljubljana, Rud. žel.	prih.	7.21	4.55	9.50		Rateče-Bela Peč	"	9.37	3.03	9.18	
Ljubljana, juž. žel.	"	7.25	5.00	9.55		Terbiž	prih.	9.55	3.20	9.33	
	zjutraj	popoludne		zvečer			dopoludne	popoludne		zvečer	

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da
se bom s svojim obrtom konec tega meseca
preselil
v Kolodvorske ulice
(Stadt Laibach)
in prosim, da me tudi tam počasti z obilim na-
ročilom.

Anton Košir,
(532-2) **sedlar in torbar.**

Tisoče odrezkov in ostankov sukna

za jesensko in zimsko potrebo, razpošilja le proti
povzetju ali predpošiljati zneska, premagajoč vsako
konkurenco, in sicer: (502-2)

3-10 metrov blaga za obleko, debelega in trd- nega (za moško obleko)	gld. 4-80
3-10 metrov blaga za obleko, debelega in trd- nega, boljšega	" 5-80
3-10 metrov blaga za obleko, debelega, trd- nega, finega	" 8-
2-10 metrov blaga za zimske suknje (dosti za zimsko suknjo)	" 5-
2-10 metrov blaga za zimske suknje, finega	" 9-
1-10 metrov lodna (dosti za suknjo)	" 3-85
3-25 metrov črnega sukna iz čiste volne (za celo salonsko obleko)	" 7-75
3-25 metrov črnega sukna (za celo salonsko obleko) finega	" 10-

Dežni plašči in blago za jopice, garanto-
vano nepremočljivo, kakor tudi vsakovrstno sukno
najcenejše. — Kolekcija vzorcev vseh vrst pošlje se ra-
dovoljno proti povrnitvi poštne 10 kr. v markah.

D. Wassertrilling,
suknjar v Boskowitz-i pri Brau.

Zakonito varovani Hotel-Block-Kalender z anoncami.

Po sklenjenih pogodbah s hotelierji na Dunaji, v
Brnu, Pragi, Budapešti, Drazdanih, Vratislavu, Štet-
tinu, Hamburgu, Kolínu itd. in v zdraviliščih Baden,
Vöslau, Karlovi Vari, Františkove kopeli se bodo ti
block-kalendri v vseh sobah za tujce vseh hotelov
omenjenih mest stalno nalepili pri signalnej pripravi,
da je gost vsekako zagleda.

Inserti v teh block-kalendrih bodo tedaj zlasti
ker bodo v zaprtih prostorih, vsekako imeli uspeh.
Prostor za insertate, ker se more vsprejeti le 10
tvrdk, je omejen in konkurenčne tvrdke so izključene.
Cene so za proster anonce 40/35 Mm. za hotel
in leto na gld. 3.50 do gld. 40. — (15 do 20 kr. za
sobo in leto) proračunljane.

Naročila naj se pošljejo na
Annoncen-Expedition Moritz Stern
Wien, I., Wollzeile Nr. 24,
kjer se tudi natančneje izve in vzorci dobé na za-
htevanje.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz
15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini
na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega
naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi
polharji. Črtice iz življenja našega naroda. —
IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mo-
jega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna
povest iz časov lutrovske reformacije. — III.
Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev.
Humoristična povest iz narodnega življenja. —
V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI.
Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest
iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja
kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest
za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir.
Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata.
Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska
povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet.
Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest
iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa
tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III.
Telečja pečenka. Obraz iz našega mestnega
življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska po-
vest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz do-
mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter
pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII.
Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naroči-
lih velja poština
za posamični neve-
zani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroče skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v (79-38)
„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Kongresni trg. Gledališka stolba.

Kdor hoče kupiti po ceni in dobro
sukna in blaga iz ovčje volne,
obrne naj se z zaupanjem na izza 1867. leta protokolovano
firmo
Josip Brunner v Liberci na
Češkem.
Krojači in prodajalci na drobno dobe rabat, ako naroče
nad 50 gld. Pošilja se proti povzetju le solidno blago. Ce-
niki in vzorci zastoj in franko. (500-4)

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob,
zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta
in odpravijo smrdečo sapo.
Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krva-
venje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se
stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena
steklenici zobovodne esence 1 gl., skatelci
zobnega praška 60 kr. (238-33)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri
Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje,
pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-ji.

Sv. Jakoba trg št. 10:

dobra, zdrava dolenska vina, okusna jedila in hladni prostori.

(537-1)

A. Valjavec.

Izvrsten, ravnokar kuhan borovničevac,

srečlenica (stari bokal) 2 gld., dobiva se pri **Franu Strukljaji** v Gunceljah št. 11, pri St. Vidu nad Ljubljano. (538-1)

Vsakovrstne stroje za obdelovanje lesa

za žage, tesarije, stavbene mizarije in mizarije za hišno opravo, za tovarne, ki izdelujejo parkete, klince, sode, vozove, zaboje in stole; stroje, ki se gonijo **specijalno z roko ali nogo**: ploščate in krožne žage (Band- und Kreissäge), stroje za žlebanje in dolbenje (Fräss- und Stemm-Maschinen) prodaja kot specialiteto (722-23).

G. Tönnies-ova tovarna za stroje v Ljubljani.

Nadalje se še priporoča za poplne zgradbe tovarn, izdelovanje transmisij s kolesi za jermene iz kovanega železa in z zvezami po najnovejših sistemih, skrbce iz železa in kovine.

Za lovsko sezono!

Največja izber orožja z jamstvom, da je dobro in dobro strelja, kot

lovske puške, salonske puške, revolverji, kakor tudi vse priprave za lovce in municije

dobiva se po ceni pri

(535-1)

Franu Kaiser-ji,

puškar in prodajalec orožja, — Ljubljana, Židovske ulice.

Tudi se poprave najhitreje in najceneje izvršujejo.

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo **železnino**, naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvari

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej JAKOB NEKREP,

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in prav nizki ceni

okova za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedelstvo,

kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje. (523-2)

Ljubljanski glavni zastop

jedne prvih zavarovalnic avstrijskih

išče

za stolno mesto in deželne okraje vojvodine Kranjske

inteligentnega zgovornega moža neomadeževane prošlosti in ugodne reprezentacije, kateremu je moči položiti kavicjo in pečati se **izključivo** s poslom zavarovanja za ogenj in za življenje.

Stalna plača in provizija.

Ponudbe vsprejema upravništvo tega lista pod **šifro P. G. 1.** (526-3)

Izjava o dr. Friderika Lengiel-a

brezovem balzamu.

„Racionalno izbrane snovi tega lepota so za lepo polt nepresegljive dobrote in upliva. Da se hitro zgledi koža po prestopih kozah, zato je ta balzam pravi unikum.“ (410-5)

Med. Dr. Raspi, vseučilišni prokurator.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji; na Dunaji pri Ph. Neustein-u, mesto, Piankeng.

Trgovsk pomočnik

vsprejme se z dobrimi pogoji. Kje pove upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod št. 500. (519-3)

JAN. JAX, Ljubljana.

ZALOGA (230-16)

Bicycles, Tricycles in otročjih velocipedes.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-134)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkevijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

Nach dem mir zugekommenen Erkenntnis vom 6. April 1887, verpflichtete man mich für meine beiden Söhne pro 1886 einen Militärtaxbetrag von je fl. 10.— trotz meines Ansuchens um Reduzierung zu zahlen.

Ob diese auferlegte Verpflichtung im Gesetze begründet ist oder nicht, will ich nicht erörtern, sondern im allgemeinen nur bemerken, dass ich meine Söhne in meinem Geschäft beschäftige und entsprechend entlohne und dass mein Einkommen sicherlich nicht jenen Vermögen gleichkommt, aus welchem anderen Verpflichteten trotz des viel grösseren Einkommens und eines viel grösseren Vermögens eine viel kleinere Taxe auferlegt wurde.

Hier eine kleine Blumenlese:

Dem Herrn Krisper wurden 5 fl., Regnard 3 fl., Premk 2 fl., Haufen 3 fl., Peterza 5 fl., Zeschko 5 fl., Tönnies 10 fl. etc. in Vorschreibung gebracht. — Wie will man mich zu Fabrikanten, Kapitalisten oder zu selbstständigen jungen Kaufleuten ohne Familie zu meinem kleinen Geschäft vergleichen.

Man kann hier nur die bedauernde Muthmassung aussprechen, dass der löbl. Militär-Tax-Bemessungs-Commission die Vermögens- und Einkommensverhältnisse nicht bekannt sind, und es wäre wünschenswerth, wenn solche sich mit dieser Sache etwas mehr vertraut machen würde, damit nicht so augenfällige Missverhältnisse bei der Taxirung einzutreten vermöchten.

(533)

Jos. Seunig.

FRAN CHRISTOPH-ov

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri IVANU LUCKMANN-u; — v Beljaku pri Math. Fürst Sohn. (516-2)

FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

BERNHARD TICHÖ, Brno,

Zelny trh št. 18,

(211-18)

(v lastnej hiši) razpošilja po poštne povzetji:

1000 ostankov grebenastega sukna, 6 metrov 40 cm, za celo moško obleko, ki se sme prati. . . gl. 3.—	1000 ostankov Brnskega sukna, 3 1/4 metra, zadosti za celo moško obleko gld. 4.50
Deset metrov polvolnenega kasmirja, 100 cm. širokega, v vseh barvah, za celo obleko gl. 4.50	Kos domačega platna, 29 1/2 Dunajskega vatla. . gl. 4.50 1/4 5.50
Deset metrov indijskega fole, pol volna, dvojne širokosti, zadosti za celo obleko gl. 5.—	Kos Rumburskega oksforda, 29 1/2 Dunajskega vatla, najboljše baže gl. 4.50
Deset metrov brošovanega blaga, izvrstne baže, 60 centimetrov širok gl. 3.80	Kos šifona, jako dobre baže, 30 Dun. vatlov, cel gl. 5.30 najboljše baže 6.50
Deset metrov trinitnika, jako trajen gl. 2.80 najboljše baže 4.50	Kos King tkanine, 30 Dun. vatlov, cel 1/4, boljši kakor platno gl. 5.80 najboljše baže, 1/4 6.50
Deset metrov blaga za obleke in ponočne sukne, 60 cm. širokosti, najnovejši dessins. . . . gl. 2.50	Jute-garnitura, obstoječa iz 2 posteljnih odej in prta, okolu in okolu z resami gl. 3.50
Deset metrov volnenega ripsa, v vseh barvah, 60 cm. širokosti, za jedno obleko gl. 3.80	Rips-garnitura, obstoječa iz 2 posteljnih odej in namiznega prta s cofi gl. 4.50
Deset metrov beige iz ovčje volne, dvojne širokosti, za celo obleko gl. 8.50	Ostanek posebne preproge, 10 do 12 metrov dolg, jako trajna, krasen dessins gld. 3.50

Uzorec in ceniki zastoj in franko.